

Голос України

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 53 ◆ Вівторок, 19 березня 1991 року ◆ Ціна 5 коп.

У понеділок Україна прокинулася немов після весілля: у голові ще відлунув вчорашня, на всю вулицю, музика, і ще неясно — відбулося щось, чи все буде так, як учора й позавчора.

А буде так, як буде...

Усе залежить тільки від власного розуму молодих. А також — від розсудливості батьків-наставників їхніх — і це, можливо, найважливіше. Бо трапилися ж, скажімо, перед самісіньким референдумом в однім селі отака притча: хлопчик-п'ятикласник раптом устав і зав при всіх, за що б він голосував, аби був великий. І вчителька, котру, мабуть, напередодні певним чином проінструктували, була шокована, геть забувши, що сама ж навчила його любити те, а не інше... Любов же, яка вона не є, не піддається легкому переручуванню.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

3 НОВУ на заклик Донецького страйкового комітету на площу перед Будинком Рад вийшли шестері. Тут відбулися збори представників коопативів страйкуючих підприємств.

На них було повідомлено, що з 22 шахт виробничого об'єднання «Донецькуглет» в Донецьку зупинилися 13. Як і раніше, не працює більшість вугледобувних підприємств Красноармійська і Сепідового, два — в Добропіллі і одне — в Харцизьку. Загалом з 122 шахт повністю або частково не видкоють паливо на горі 22 підприємств.

Г ОЛОВА Ради Міністрів УРСР В. П. Фокін обраний на альтернативній основі народним депутатом республіки у ході виборів по Донецькому виборчому округу № 6 міста Києва, які відбулися 17 березня. В цьому окрузі на один мандат претендували п'ять кандидатів. В. П. Фокін набрав більш як 64 проценти голосів.

«ЦЕ ПОЧАТОК ІСТОРИЧНОЇ ДІЇ»

ГОЛОС України

Головний редактор
Сергій
ПРАВДЕНКО

Редколегія:
Олександр БІЛИК
заступник головного
редактора

Анатолій ГОРЛОВ
заступник головного
редактора

Олександр
ЕМЕЛЬЯНОВ
член-кореспондент
АН УРСР

Володимир
КРАСНОДЕМСКИЙ

Леонід
САМОЙЛЕНКО
заступник головного
редактора

Борис
СИДОРЕНКО
заступник головного
редактора

Анатолій
СОЛОНСКИЙ

Віталій СУДАЯ
відповідальний
секретар

Засновки —
Верховна Рада
Української РСР

Адреса редакції:
УРСР, 252047
Київ-17, вул. Мостовая, 4

Удрукує
не редакційно
і не повсякденно.
Друкує авторів
публікації у «Голосі
України» не завжди
збігаються з точкою
зору редакції.

Індекс 60955.
Ціна 164.300.
Переплатити ціну
не рік 19 крб. 80 коп.

Газета виходить
5 разів на тиждень.
У авторів —
на 8 сторінок,
середу, четвер
п'ятницю та суботу
— на 16 сторінок.

На першу дільницю для голосування на референдумі СРСР Шешченківського району Києва прийшов Голова Верховної Ради УРСР Л. Кравчук. Повірилиши, а членами дільниці і опустивши свої бюлетені в урну, він дав коротке інтерв'ю журналістам.

— Я проголосував, — сказав Леонід Макарович, — за такий Союз, у якому Україна була б суверенною державою, — з певними правами, такою, де була б господарем на своїй землі. Переконали, що це тільки початок того, що нам потрібно зробити. Це голосування має відповідне значення для майбутнього України, але воно не може одразу вирішити ще набагато більше для нас питання. Тому вважаю, що це, може, не історичний день, але це початок історичної дії, щоб спершу на результаті голосування, ми крок за кроком йшли дорогою суверенності і його збудували.

Я голосував не просто за Союз, я проголосував за те, щоб зорганізувати всі застави на співдружності незалежних держав.

Він знає, мене останнім часом дещо непокоїли висловлювання центральної преси і керівників Центру, які почали робити нові наголоси — мова уже, мовляв, йде не про Союз, а про міцну союзність держав. Це вже щось зовсім інше, ніж ми говоримо. Я голосую за майбутній Союз, але такий, у якому республіки утворили б державу, яка відповідала б їхнім інтересам. Бо якщо ми зразу проголосуємо за міцну державу, це означає ось що: чим буде міцніший Центр,

них держав. Ми дізнаємось, що думає народ з цього приводу, а потім візьмемося за велику активну роботу. Треба брати в руки проект Договору і крок за кроком йти, аби він відбив наші інтереси, став діючим документом, який забезпечив усім державам республікам повну суверенність.

Він знає, мене останнім часом дещо непокоїли висловлювання центральної преси і керівників Центру, які почали робити нові наголоси — мова уже, мовляв, йде не про Союз, а про міцну союзність держав. Це вже щось зовсім інше, ніж ми говоримо. Я голосую за майбутній Союз, але такий, у якому республіки утворили б державу, яка відповідала б їхнім інтересам. Бо якщо ми зразу проголосуємо за міцну державу, це означає ось що: чим буде міцніший Центр,

тим слабшими стануть суб'єкти федерації. Нам, повторю, потрібно утворити три республіки держави, до будівництва яких ми тільки приступили.

Голову Верховної Ради запитали: «Нікого б результату референдуму Ви хотіли?». І хотів би, — сказав Леонід Макарович, — щоб за Союз суверенних держав проголосувала переважна більшість народу. Нам важливо, щоб у подальший свій розвиток по створенню суверенної України в Союзі — рівноправно, чесному, ми могли б звернутися на народ і сказати: народ України висловив своє бажання, яке відповідає і Декларації, і наміру розв'язати Україну як суверенну державу. Коли нас цікавлять проценти, то мені хотілося б, щоб це було приблизно 75. Хочу підкреслити важливу думку: питання першого між-

летення і відповідь на нього ще не означає, що ми хочемо Союзу, який влаштовує Україну і інші республіки. Створення України, який відповідає інтересам України і інших республік, буде здійснюватися в процесі творення союзової держави. Тому для нас головне ніж дізнатися, якого Союзу наші люди хочуть. А це принципове питання. Треба чітко і ясно дати на нього відповідь. Ми хочемо Союзу, який був? Я, наприклад, його не хочу. Такого, який є? Теж не хочу. Я хочу, щоб був новий Союз, оснований на абсолютних нових принципах, де б були б державами і мали б нормальний, реальний суверенітет.

Анатолій КРАСЛІНСКИЙ, парламентський оглядач

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПРІОРИТЕТИ НАЗВАНО

Зустріч Л. Кравчука з делегацією
Міжнародного фонду сприяння розвитку
підприємництва

15 березня Голова Верховної Ради Української РСР Л. М. Кравчук зустрівся з делегацією Міжнародного фонду сприяння розвитку підприємництва на чолі з паном Г. Корчаком (Швейцарія). Під час зустрічі обговорили питання міжнародного співробітництва, розвитку господарської самодіяльності, підприємництва і ділової ініціативи населення України в умовах переходу до соціально орієнтованої ринкової економіки. В ході розмов Г. Кор-

чак та член делегації Ж. Мюно підкреслили особливе значення і перспективний характер співробітництва з цим Міжнародним фондом, до складу якого входять найкрупніші промислові корпоративи світу, зацікавлені у виході на український ринок. Відзначили велику можливість співробітництва, надання конкретної допомоги в галузі підготовки кадрів менеджерів та інших професій, формуванні ринкової інфраструктури, створенні

сильних підприємств, конкурентоспроможних на світових ринках.

Голова Верховної Ради Української РСР привітав створення Українського фонду сприяння розвитку підприємництва як національного філії Міжнародного фонду і підкреслив необхідність залучення до його роботи промислових підприємств України, кооперативів, малих підприємств, акціонерних товариств та інших нових господарських форм.

Серед пріоритетів діяльності Міжнародного фонду і створеного національного фонду сприяння розвитку підприємництва в Україні повинні стати легка та харчова промисловість, переробка сільськогосподарської продукції, розвиток сервісної

інфраструктури, комунікацій, туризму, співробітництво в галузі екології та ліквідації наслідків чорнобильської катастрофи.

Гості з задоволенням констатували ініціативу і зорієнтованість національного фонду розвитку підприємництва України з боку таких організацій як Українське, Міжнародний інститут менеджменту, виробничі об'єднання «Електронмаш» та інші.

В свою чергу Л. М. Кравчук висловив готовність Президії Верховної Ради Української РСР, Уряду України всіляко сприяти розвитку господарської ініціативи, підприємництва та економічної самодіяльності населення України, як важливого напрямку реалізації економічного суверенітету республіки.

ВИКОРИСТОВУЮЧИ СВІТОВИЙ ДОСВІД

Голова Верховної Ради Української РСР Л. Кравчук прийняв відомого в світі економіста і політолога, професора Б. Гаврилішина. Богдан Гаврилішин — українець за походженням, член Римського клубу, іноземний член Академії наук УРСР, є головною надією рад Міжнародного інституту менеджменту (МІМ — Київ) і Фонду Відродження.

Під час зустрічі обговорили питання визначення і застосування досвіду різних світових суспільств у проведенні економічних реформ, створенні національних банківсько-кредитних систем, забезпеченні активного розвитку на території республіки зовнішньоекономічної діяльності. Співбесідники дійшли висновку щодо необхідності створення при Президії Верховної Ради УРСР ради наукових експертів у складі фахівців світового рівня в питаннях економіки, політики, законотворчості, управління, науки і культури.

До участі в роботі можна запросити відомих учених з Європи, Америки, Східної Азії.

Завданням такої ради буде би аналіз законодавства різних країн, вибір елементів економіки та управління, які допомагали б їм у подоланні економічної кризи за зарубіжними партнерами, збільшенні законорядних інвестицій, розширенні співробітництва з різними міжнародними організаціями.

Природно, що Україна, з огляду на свою історичну, політичну, культурну спадщину, повинна створити свої Конституцію, законодавство, суспільно-державний лад. Вона не може копівати в цьому досвід будь-якої окремої країни, в нас покладатися передусім на власні сили і волю обраних народом депутатів. Але й неможливо виключити Україну в економічний, політичний і науковий світ, не використовувати досвід інших країн. Світ став для нас відкритою книгою, і така рада допомогла б їй краще зрозуміти і дати все, що є корисного, для становлення нашої суспільства.

Увечері, яка відбулася, взяв участь керівник Секретаріату Верховної Ради УРСР М. Хоменко.

Що ж і для відбулася презентація наукової праці Б. Гаврилішина «Дорогою казів в майбутнє», що вийшла у видавництві «Наукова думка».

Референдум: «так» чи «ні»

ЩО СКАЗАЛИ КИЯНИ

За тиждень до проведення референдуму СРСР кияни вичули, від на них насувають всесвітнє лихо, яке вони самі ж можуть накласти, сказавши «Ні» в опитувальному бюлетені. Прямі, ром, одна з анкетів у моїй лаштовій скриньці в такому разі обціла не багато не мало — розвал Союзу, територіальні спори і навіть громадянську війну. А ще — поглиблення міжнаціональних конфліктів, козу хвилю біженців, позбавлення загальнодемократичних прав і соціальних пільг, повний крах економіки, безробіття і зуболясний населення.

Якщо жителі столиці скажуть «Так», — обціла листівка, в якій немає збереження республіки в оновленому Союзі, гарантована республіканість успіху іншоцональності, які мешкають на Україні, соціальна захищеність, громадянський мир, спокій і благополуччя кожної сім'ї.

Оскільки листівка була анонімною, то звісно, залишалися невідомими як імена благодійників, які тих, хто пообіцяв усі можливі жахи на голіх ниях.

Та що анонімні листівки, коли приблизно такий самий підтекст мали і офіційні заклики на центральних вулицях міста. Хоч і вони не грішали авторством, проте мали абсолютну однозначну політичну спрямованість.

Що ж, як я мімо, так і агітує. Але цікаво: немале антиці «антиці» не помітили, який сьогодні рік на календарі? Та і довід минулих виборів свідчать, що отака прихильність обов'язково викликає бажання зробити навпаки.

І от — попередні дані про результати асесонного референдуму і республіканського опитування наслідують мені саме в понеділок армії повідомля голола окружної комісії Київського міського

опиту №1 і Анатолія Валентинюка Береза.

— У голосуванні взяли участь 71,4 відсотка від загальної кількості опитуваних. Із них 53 відсотки проголосували «аретно» збереження Союзу як оновленої федерації республіканських суверенних республік, 44,6 відсотка — «за» оновлену федерацію.

У бюлетенях республіканського опитування про свою згоду з тим, що Україна має бути у складі Союзу Радянських суверенних держав на засадах Декларції про державний суверенитет України заявили 78,2 відсотка киян від кількості тих, які взяли участь у голосуванні.

А як пройшов референдум у місті?

Поділовому, Щоправда, напередодні з'явилися фальшиві бюлетені. Тому за рішенням дільничних комісій кожній бюлетені притримувалися на виборчих дільницях.

Валентина ПІНСАНСЬКА

Минулої суботи, напередодні референдуму, біля стовпчика Республіканського сесії зібрався мілкий, що зібрав на менше 10 тисяч чоловік. З підтримкою українського бюлетеня антипільні народні депутати України, зокрема І. Дрек, Д. Павлишин, В. Норіа.

ськ, П. Мочан, О. Шапенко, представники різних партій громадянська армія. Аніми несли напруженість у менті міста, каваки, сафідне театралізоване оформлення наддало цьому заходів осяглого характеру.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ЩЕ РАЗ ПРО ЖУРАВЛЯ ТА СИНИЦЮ

Як було передбачено відповідним рішенням об'єднаної сесії трьох обласних Рад у Галичині, окрім асесонного та республіканського, відбудеться й місцевий референдум, запитання якого сформульовано так: «Чи хочеш ти, щоб Україна стала незалежною державою, яка самостійно вирішує всі питання внутрішньої та зовнішньої політики, забезпечує права громадян незалежно від національної і релігійної приналежності? (Так, Ні)».

Відшесті жителів Львівської області сказали: «Ні» асесонному договору, а на запитання обласного бюлетеня відповіли позитивно. Республіканський бюлетень і звернення парламентської опозиції з проханням підтримати його співчливі гарчі дискусії у концептуальні зіткнення поглядів на вічну проблему, що реалізує журавель у небі чи синиця у жеміні?

Комітет громадянської згоди, очолюваний головою обласної Ради народних депутатів

татів Вячеславом Чорномовом, обговорюючи звернення Народної Ради, так і не дійшов згоди. Думки й позиції розійшлися. За підтримку республіканського бюлетеня висловлювалися повноважні представники партії Демократичного відродження, товариство Лева, Студентське братство.

Серед голосуючих було чимало таких, які відповіли ствердно на республіканський та обласний бюлетені, тобто вважали за можливе припинити «журавля» і з «синицею», реалізує її полену, як кпір обласного бюлетеня, міро. Саме так зробив зокрема Сергій Лилик, співголова координаційної ради партії Демократичного відродження України, який після голосування поділявся зі мною своїм міркуванням:

— Здобути державність — процес тривалий. А нині Східна Україна, до державності не готова. Чому демократичні сили здобули перемогу на виборах у Галичині? Бо тут на кожному підприємстві дали осередки Рупу,

товариства української мови, молодіжні та національно-культурні товариства. В інших регіонах відповідною громадсько-політичною інфраструктурою охоплено незначну частину суспільства, тому нерівно розраховувати нині на перемогу ідеї про незалежність України як самостійної держави. Та передусім треба створити підґрунтя суверенної держави. Це об'єктивна неминучість, яку ми може виявити довгим, дехто вважає, що ліквідація комуністично-адміністративної системи не за годину, варто лише зробити це один наступ. Для цього нема об'єктивних передумов, над створенням їх не довго треба працювати. Виходячи з цих міркувань, наша партія одностайно підтримала республіканський бюлетень.

Зрештою ми підтримали й обласний. Не бачимо великих розходжень.

Оксана ТЕЛЕНЧІ (Закликала повдому на Львів, 4-й стор.)

ДЕКЛАРАЦІЯ

Про приклиці та цілі відносин між Українською Радянською Соціалістичною Республікою і Турецькою Республікою

13 березня 1991 року в Києві відбулася зустріч Голови Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки Л. М. Кравчука і Президента Турецької Республіки Т. Озала. Після перебування в Києві в Українській РСР в результаті переговорів, що відбулися, керівники двох республік домовилися про таке.

Надаючи про дружбу і братерство між Україною і Туреччиною від 2 січня 1922 року, Українська Радянська Соціалістична Республіка і Турецька Республіка заявляють про прагнення до розвитку відносин дружби і добросусідства та співробітництва, що відбудуться їх взаємних інтересів і не спрямовані проти третіх сторін. Особливо цілі відносин у всіх галузях і цілі та принципи Статуту Організації Об'єднаних Націй, Хельсінкського Заключення.

ного акту та інших документів Народи з питань безпеки і співробітництва в Європі. Обидві Республіки виходять з того, що активний розвиток мирних добросусідських українсько-турецьких відносин, що базуються на принципах міжнародного права, є конститутивним елементом будівництва загальноєвропейського дову.

Українська Радянська Соціалістична Республіка і Турецька Республіка втілюють змінення взаєморозуміння і довіри в Європі і заявляють про бажання сприяти процесам зменшення воєнного протистояння, контролю над озброєнням і скорочення озброєнь під ефективним контролем, виключення назавжди ядерної небезпеки і загроз застосування сили із міждержавних відносин.

(Заклики на 8-й стор.)

ДЕДУ ТА ВИМАГАЄ САТИСФАКЦІЇ

У Зарічному районному суді міст Суми відбулося судіння справи за позовом захисника голови міської Ради народних депутатів, народного депутата УРСР О. Воробйова до обласної газети «Львівська правда». Причиною конфлікту послужили надрукування газетою статті, в якій від імені групи ветеранів війни і праці Сумського машинобудівного НВО імені М. Фрунзе життєву поцінку й діяльність Олександра Михайловича як члена республіканського парламенту було подано, на його думку, в образливій формі, з перекрученнями дійсності.

Чим же докорили шестеро авторів публікації? Депутат Воробйов? Він «демог, інтриган», організатор мітингів і підбурювач до страйків і громадянської непокори, відстоює екстремістські цілі, шукати амбіцій. Як же, віримо, — говориться в листі, — солідарність златостам Воробйовим, Косибином, Павличком та інше з ними, які у віршах і з високим трібуном вихваляють комуністичну партію та її ідеї, які, не відмовляючи від держави партією високим поглядом, привілеї і благ».

Ці шістці, голосливий звинувачування, званий пошесті — співрозмовні, аби не дискредитувати мене перед виборцями, припикують і гідність громадянина, народного депутата УРСР Олександра Михайловича зажадав від авторів листа відшкодувати йому згідно з діючим законодавством «моральні шкоди».

Але це до суду виявилось, що «лист шесті» — фальшивий. Ноден з них показав, що листи, приписані їм наведено під текстом, не підтвердили своєї участі в підписанні листа. Іхні підписи — фальшиві. Газета мимовільно розповсюдила про конфуз і попросила вибачення у Воробйова і чотирьох інших.

Однак депутат не відкликався заяв. І суд визнає справедливим його вимоги. Прийнявши рішення: погугити кримінальну справу по факту надісланих образи, матеріали

передати для ведення слідства обласній прокуратурі.

Під час судового засідання Олександр Михайлович Воробйов назвав цифру 56,4 тисяч заробітчан. Такою сумою оцінив вартість збитків, які повинна відшкодувати йому газета.

В зв'язку з цим кореспондент «Голосу України» зв'язався з Олександром Михайловичем інтерв'ю.

Якою методикою користувалися ви, асизування розміри компенсації?

— Ніяких рекомендацій щодо цього не існує. Тут підрахували заробіток за такого підходу: один зарплатиста — одна копійка. Переминокти 50 копійок на тиждень, вийде 56 тисяч зарплати. Ще 2,4 тисячі це вартість санаторіо-лікувальних путівок для сім'ї, усі члени якої зазнали психологічних травм, певних втрат здоров'я через публікацію й спутні її причини (анонімні дзвінки з лайками, погрозами).

— Кажуть, якщо ви виграєте процес, стане багаторічним?

— На підсуді моїх «оборозничників». Марно відіються. По-перше, остаточно суму компенсації визначить суд. А по-друге, в разі нашої перемоги задоволення їх претензій, я не маю наміру використати гроші задля власного благополуччя. За винятком витрат на лікування здоров'я, кошти будуть направлені на громадсько-навіляні справи. Зокрема, на фінансову підтримку міської суспільно-політичної газети «Добрий день», створення міського телебачення. А також на допомогу організації багатьох, які насувають дітей-інвалідів. (Шмислює О. Воробйов переказує цій організації із власної зарплати на 50 зарплати).

Р. С. Аналогічний розв'яз до «Львівської правди» преліяв суду й народний депутат СРСР Е. Нозіа.

Витаві МАКСИМЕНКО, власний кореспондент «Голосу України», Суми.

Новини з усієї України

Факт і коментар

Без проблем

Ностальгія

НА

СКУТІ ОДИМ ЛАНЦЮГОМ

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. — У нас уже є графіки зупинення доменних печей, — сказав заступник начальника виробничого відділу «Підрозробметалургпрому» В. Руднев. Так прономенувати Василь Дорощук тривожно інформують про те, що на комбінатах «Криворіжсталь», «Азовсталь», металургійних підприємствах Маніліни, Єнісеєво-го, Запоріжжя щодня мінімум по одній печі працюють на так званому тнхому ходу: не плавлять чавуну і горять, аби тільки не загоріли.

Гірники страйкують, не додають константним ягілья. Лише Донбас не додає 30 — 33 тисяч тонн палива. Металурги, в свою чергу, не додають 200 тисяч тонн чавуну, сотні чополів яхдуть на роботу, щоб грітися біля печей. Ян би не стало холодно всім нам...

— Це вже другий удар по металургійній галузі, — каже В. Руднев. Справа в тому, що з першого дня року і сталеплавильні агрегати працюють не на повну потужність. Через нестачу металобрухту недоплавляють 12 — 15 тисяч тонн сталі на добу. Металурги вже ліхотіють. Яна галузь на черзі!

Миколай НЕЧИПОРЕНКО, власний кореспондент «Голосу України».

НА-ГОРА — ЕМОЦІЇ

Над сніжними шахтарськими терконами сьогодні — відносне затишшя. Та невідомо — перед бурєю чи перед спокоєм.

Ще вчора кількість шахт у Донецьку, що зупиняла виробництво, зростала. Тепер же не працюють лише два вугільних підприємства. Продовжують стояти на своєму страйкарі об'єднання «Красноармійськвугілля», ще одна-дві шахти області. Як же бути далі — продовжувати страйк чи припинити? На таке запитання мав дати відповідь мітинг у Донецьку, організований міським страйкомом. Близько тисячі гірників зібраних на площі Рад.

На мітингу один з лідерів страйкового руху донецьких шахтарів Ю. Болдирев звинуватив Центр у тому, що він намагається будь-що перекласти стрілки на родного недовдоволення на страйкуючих. Щоб поставити шахтарів на коліна, за його словами, прем'єр Павлов дав вказівку закупити коксівне вугілля аж у далекій Австралії. Союзний уряд хоче закриття донецьких шахт. Сьогодні гірники борються за підвищення життєвого рівня, а завтра, можливо, будуть вести боротьбу за свої робочі місця.

У більшості виступів лунали політичні мотиви. Ча

сом емоції виплескувалися через край. І все ж учасники намагалися проаналізувати ситуацію. Так, один з лідерів страйкового руху М. Крилов визнав, що, коли страйкуючих сьогодні не підтримують, далі страйкувати не слід, годі вже рішень, резолюцій.

Але чергова резолюція все ж з'явилася. Учасники мітингу закликали своїх колег підтримати страйк, одностайно проголосували за надання Декларації про державний суверенітет України конституційного характеру.

— Зранку побував на рідній шахті «60-річчя України», — каже мені депутат Верховної Ради України О. Толстопієв. Зустрічався, розмовляв з гірниками. Вони, як і я, вважають вимоги справедливими. Сьогодні моя шахта працює, але це не означає, що завтра вона не зупиниться. Втім, я все ж вважаю, що нинішній страйк несвоєчасний. Він завдає шкоди авторитету Голови Ради Міністрів України, а це дуже чітка, компетентна, порядна людина. Крім того, страйк б'є й по суверенітету України.

Юрій ДОЦЕНКО, власний кореспондент «Голосу України».

Запитання — рубка

ЧИ ТРЕБА «ПІДРІЗАТИ КРИЛА» ПРОКУРАТУРИ?

Нотатки з науково-практичної конференції, на якій йшлося про місце прокуратури в системі державної влади республіки та її вплив на зміцнення законності в умовах правової держави.

Нещодавно за одну таку постановку питання можна було заробити «на горіхи». Бо окремо взятим прокурорам десь такі підрізали — що було, те було, — але замовуватися на весь інститут дорозці наших законів...

Утім, вибачте за заголовки запитання, що прозвучало на конференції з уст прокурора Запорізької області Василя Щура, сьогодні готові повторити його колеги, починаючи з районних і закінчуючи республіканськими.

А «замахнувся» на їхню систему давній мудрагителів Монтег'є, точніше, його відома формула про поділ державної влади на законодавчу, виконавчу і судову.

— Кудж ж віднести прокуратуру, до якої з них? — запитав в обласних і транспортних прокурорів, керівників апарату Прокуратури УРСР, провідних науковців, народних депутатів УРСР — учасників конференції — начальник одного із управлінь Міністерства юстиції України Олексій Тубельцев. — До законодавчої? Сумніваюсь. До виконавчої? Сумніваюсь. Виходить, до судової...

Також ж думки й автори наших законопроектів, зокрема концепції нової Конституції України.

Прокурори-практики, як і деякі науковці, сприйняли це по-гамлетовськи: бути чи не бути прокуратурі?

Отже, ще до початку конференції було зрозуміло, що обстоюватимуться дві полярні позиції: звуження прокурорського нагляду за дотриманням законів і введення прокуратури до системи судів; й друга — за збереження діючої моделі прокурор-

ського нагляду з її подальшим удосконаленням.

Прихильники діючої моделі, серед яких прокурор республіки Михайло Потебенко і мало не всі його підлеглі, нагадують, що це все ми «вже проходили». В перші роки Радянської влади в Україні прокурорські функції були розпорочені по інших відомствах, а з червня 1922 року прокуратура діяла в системі Наркомюсту, аж доки час не довів, що потрібен самостійний структурний орган, який був би підпорядкований тільки закону. Ним і є нинішня прокуратура — орган, на їхню думку, в наших умовах хоч і переобтяжений деякими другорядними функціями, але незамінний. І вхідні цифри — республіканського чи обласного масштабу, залежно від рангу промовця — прийнято стільки-от тисяч громадян, винесено стільки-от тисяч протестів. При цьому ставили питання «рубка».

«Хто цим займатиметься в умовах «війни законів»? До того ж прокурори-практики вважають, що передбачуване авторам законопроектів виконання прокурорських функцій від імені суду (дотримання законності під час дізнання, попереднього слідства тощо) суперечить побудові незалежної судової влади. Адже таким чином суд задовго до розгляду справ у засіданні справлятиме через прокурорів вплив на дізнання і слідство... І якщо було до якоїсь із влад «приписувати» прокуратуру, то тільки до виконавчої...

Ім заперечували. Чому прокуратура має стояти над закономобранними органами

влади? Час вже із «пугала» (живе і благодує простонародно: «Прокурор добавить...») перетворитися на захисника прав людини. Втім, громадянин має бігти не до прокурора, а до суду. І взагалі, діюча система прокурорського нагляду є кон'юктурна, а її структура, коли «вищий» чиновник скасовує рішення «нижчого» (закон же для всіх один), безперспективна в умовах правової держави. Оponentів, оглядаючи на її історію, навіть припустилися думки, що прокурорська система була створена в роки, коли зчинився геноцид проти власного народу.

Правда, кожний із сторін, як на мій погляд, бракувало справді наукових аргументів, (чого не скажеш про емоції. Ось одна з них. «Непманні», чи то ба, підпримці нового типу, хочуть, щоб у них було менше неприємностей од прокурорів на шляху первісного нагромадження капіталу).

І при цьому не вийшло перекрестя аргументованих думок щодо співвідношення діючої прокурорської системи і нашого всенародного правового невідгластва, або щодо світового досвіду з цього питання чи досвіду тих же латвійців, які після довгих дебатів уже визначилися, чи «підрізати прокуратури крила». Адже одна справа — класична формула Монтег'є, інша — стан і особливості конкретного суспільства («коваль коня підковує, а жаба і собі...»).

Заразом учасники конференції висловилися і щодо «диспозиції» республіканської прокуратури в системі союзної. Думки також були полярними.

Анатолій БЕНЬ.

ТАНКИ В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКУ

Після подій у Прибалтиці люди з особливою настороженістю ставляться до армії, особливо до пересування військової техніки по території населених пунктів. З початку року довелося часто тривожитися і мешканцям Івано-Франківська. Ось, наприклад, 11 березня серед білого дня колона з 30 танків проїшла вулицями міста. Характерно, що міська влада не знала про ці маневри твнків. Голова міської Ради Ярослав Тайліх сказав, що попередня розмова з командиром частини про перекладання техніки була, але заявки із зазначенням маршруту, способів перекладання до міськради не надходило. Такі дії, повне ігнорування законної влади у переддень референдуму дуже схожі були на залякування. Мовляв, тільки проголосуйте проти Союзу, і ми вам покажемо.

Тарас ЗАХАРУК.
ІПС — УРП.

Від редакції: Цю інформацію ми отримали від пресової служби Української республіканської партії. І, як повідомив заступник голови Івано-Франківського міськвиконкому Богдан Омишків, танки справді були на вулицях міста. Вірніше, на одній, і йшли вони не в місто, а з нього, і влада про це знала. До них особисто звертався командир частини. Остатні танки з Івано-Франківська мали вивести 16 березня і, взагалі, проблем з військовими у влади поки що нема.

Футбол

НА СУХОМУ ПАЙКУ

Другий тур чемпіонату СРСР з футболу приніс такі результати: «Арат» — «Локомотив» — 1:0. «Торпедо» — «Спартак» (Москва) — 1:2. «Металург» — «Металіст» — 0:1. «Динамо» (Москва) — ЦСКА — 1:2. «Памір» — «Чорноморець» — 1:1. «Пахтакор» — «Динамо» — 1:2. «Спартак» (Владикавказ) — «Динамо» (Мінськ) — 0:2. «Динамо» (Київ) — «Шахтар» — 0:0.

Звичайно, прихильників українського футболу порадувала перемога «Дніпра». Вдало можна вважати й старт «Шахтаря».

П'ятдесят відсотків очок на полях суперника в двох поєдинках — це ж чемпіонський графік, — пожартував заслужений тренер СРСР Олег Базилевич.

Харків'янам після інкадауну в Москві від ЦСКА вдалося швидко оговтатися. І вони «вирвали» в Запоріжжі мінімальну перемогу в дебютанта вищої ліги — «Металурга», який, у свою чергу, сподіватимемося, лише виграшем над «Спартак» у

першому турі не задовольняється. Знову нестримний порив у залі продемонстрували московські армії. Перемога над земляками-динамівцями до них прийшла на останніх хвилинах.

Інтерес викликав і матч автозаводців зі спартаківцями, які в середині гратимуть у єврокубках. Гра була принциповою і досить цікавою. А перемогу «Спартак» приніс удар Федора Черенкова.

Шість тисяч глядачів, які прийшли на Республіканський стадіон у Києві, не побачили забитих м'ячів і якісного футболу, якщо відверто, також.

У складі киян дебютував воротар Ігор Кутєпов, який упорався із завданням добре. А взагалі господарі мали помітну ігрову перевагу, володіли ініціативою, і могли прийняти три-чотири рази довести успіху. Адже лише один Олег Саленко не скористався з двох чудових нагод вразити ворота Андрія Ковтуна.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

К
по горі
наш оди
райськ
Різня
в міфоло
10. Опо
11. Від
будь-як

1	
5	
11	
17	
19	
25	
30	

ПОГОДА

19 березня 1991 року. № 53.

Редакція продовжує вести діалог з читачами про те, якою буде газета «Голос України». Це необхідно знати нам, тобто тим, хто її робить, і читачам, котрі цікаві думки інших невідомців. Отже, бажавши у нас співати, має хоча б коротко сформулювати так, як політики і урядові міністри у публікації в газеті!

«Безперечно, газета цікава, але чому листів у ній друкується дуже мало. Навіть на пишуть? Чи, може, для них не вистачає місця на сторінках газети? Не можна не нагадувати про те, що сила й авторитет кожного друкованого органу в першу чергу залежить від його обсягів, широти співпрацювання з якісними людьми читачів».

с. Шевченко
Броварського району
Київської області.

«Серед усіх газет першою проголошує «Голос України» неможливість, але найцікавішу за багатством тематики, оптимістичним думок, актуальністю поставлених проблем. А найбільше мене зацікавила короткі публікації з листів читачів. Покращує, зокрема, музичну нашу нероду...»

І. ГУКОВСЬКИЙ,
Львів.

«У цілому мені ваші матеріали подобаються (є дружини — ні), хоча можна було б і на вишлюк рішуче усе робити. Роблю сидуку на молодість газети, гадаю, що вона анде на рівні «Известий» чи «Комсомольської правди», на втрачених односторонньому об'єктиві. Я помітив, що деякі зміни відбулися: зникла потворна буква «У», аматорська шрифтова літера».

В. КОВАЛЬЧУК,
Тернопіль.

«Дуже приємно, що моя не для справедливості: аша газета на екран прає і не екран ліє».

М. КРАВЧЕНКО,
Київ.

«Чому «Гу» на орієнтує наш народ на самостійне господарювання, на мисливий суверенітет, на свободу і незалежність».

— З ПОШТИ ВІДІДУ —

«Із надрукування алам кореспонденцій з Мелітани (Л. Федоренко та І. Васильченко) дізнався про антиукраїнські лозунги. Вже другий рік, як набрав чинності Закон про мови, тож час запитати Мелітанську Раду народних депутатів, що саме зроблено для відновлення української мови в місті?»

К. ЛІТВИНЕНКО,
Київ.

«Уперше за 50 років ні в передплаті української газети».

А. СВЕРДЛОВ,
Горлівка

«Газета заявляє як українськомовна, однак чи на мові її номер виходить? Яке це розуміння?»

В. РАДУХ,
член постійної комісії Київської міської Ради народних депутатів з національного життя та контролю за виконанням Закону про мови в УРСР.

«Чула, що аша газета буде друкуватися і російською мовою. То, будь ласка, пошліть як можна перекладати перекладати?»

І. АХМЕДОВА,
Глухів

Сумської області.

ЗАПРОСУЄМО ДО РОЗДІЛІ

«Перші номери «Голосу України» ледаве не з'ясували мене відомостями від передплати. Як такий багатий, але дорогий йдет, товариш? Хоч я ще й на «Огонек». Головна, на мій погляд, те, що в сторінках газети висвітлюється пошук громадської загрози, бажання не дати жителю України на «соціальні» й «бандерівські» об'єднання людей у єдиний український державний. Земний український».

Е. БУРОВСЬКИЙ,
Козятич

Вінницької області.

«Голос України» — газета називається, прогресивна і демократична за своєю суттю, хоча дещо з читачів, наприклад, т. Мелітани, яким, що газета несправедливо спостерігає. Згодом з його акціями, але без слів «пашини». Так, газета — спостерігач, на те вона й називається газета, хоча тут спостерігачі різних людей, констатувати факти, давати інформацію з першоджерел. Тобто говорити правду, на перекручуванні і на фальсифікації».

В. КОВАЛЬЧУК,
Київ

Дніпропетровської області.

«Назавжди преса набрала уявляючи героїзм, сексом і газетним «Голос України» це не проблема сексу, поки що справжнього голосу не чути. Він чирить нагадує «Неделю останньої рози» на світі і пошом — не гріє».

Мені затілила б «Голос України» бачити газету, комсомольську народну Україну, щоб вона не служила розбрату Сходу і Заходу, Півдня і Півночі. Замість багатьох спільних настрів на смислові, хоч там заперечує необхідність відновлення символів у контексті з сучасністю, але робить це треба спокійно, помірковано».

с. Тростянець,
Київського району

«Насті людям правду і спритні нашою думкою відомою — це головне завдання і його, на мою думку, газета виконує».

М. ГАВРИЛЮК,
с.т. Фрунзівський

Кримської АРСР

«Ід економикі наших республік! Адаже у нас єс е».

І. МІХЕЛЕНКО,
Львів.

«Завжди будемо в туші воді, висвітлює і з соціально, актуально, неухарактерно».

В. ПОЛІЩУК,
Київ

«Відкриття рубрики історичної правди про різні регіони України, зокрема Закарпаття. Бо, бачте, інші засоби масової інформації створюють з нас образ ворога, аякщо не уявляють трудобой, гордий, національно свідомий народ, який промисає тут, бандерівщина».

О. ЯНОВ,
Жовтине

Львівської області.

«Прошу асистити в газеті матеріали з історії Криму, про те, як заселився півострів у сучасну давнину, десь 2500 років тому, як боролось українське козацтво з кримськими татарами, як було завоювано Крим Росією у 18 столітті».

Красноярським,
Донецької області.

«З'явилися ці рекламні сторінки (№ 10). Вибачте, але я, читач не згоден, якщо передплатити на газету оплачувати рекламні проспекти, ангіді, напевне, для газети. Цим саме читач обідається інформацією. З цієї метою редакція може віддати додаткову рекламну сторінку».

член КПРС, авторитетний літературець,
с.т. Могодрода

Кіровоградської області.

«Важко аякщо не питання про ідеологію, чого не сказати про інші газети».

В. ПРОКОПЕНКО,
Київ

«Ось прочитав в № 12 кореспонденцію «Перші враження», і так на мій погляд стало від того, що є це чимало людей, які не знають, чого вони хочуть. Ну, хоч би Л. Федоренко з Мелітани, котрі всім все замішав і один на один. Ось такі, як вони, довели до того, що всі вони занадуче зблизилися, а самі залишилися зблизитися».

В. ОВСІЄНКО,
с. Лузіна

Новгород-Сіверського району

Чернігівської області.

«Важко за необхідності нагадати аякщо газети російськомовні, угорськомовні, а також бажано зольською, румунськомовні (для відомості регіона). Деякі, як спавне, відомі бач, ратувати Україну такою, якою вона є».

І. ТУПЦЯК,
студент.

Душків.

«Якщо треба удосконалити оту чужерідну технологію аякщо газети, щоб вона не діяла на нерви читачів, змушувати його шукати продовження статей, інформації на інших сторінках. Доцільність, раціональність, а не політичні міркування мають домінувати тут».

О. СТЕЦЬКО,
Дніпропетровської області.

«Прошу адавати «Голос України» єдиним «засобом», як це було зроблено 11 січня, а не розпалити на аякщо особливу технологію аякщо, що, мабуть, не дозволяє це зробити тут».

М. МУРАВЬСЬКИЙ,
с. Каширське

Варшавського району

Житомирської області.

«Здається, що от-от почнуть друкувати естроліти прогнози і шобой оголошення, щоб усі було не гірше, як у людей».

Виниці.

О. ВАЛОВСЬКИЙ,
Київ

«Де аші матеріали на релігійні теми, про астрологию, про примати, народні замовчії? Де аші екстрасенси, пісні, ієромаси і т. ін.»

І. СІДОРЕНКО,
Кременчук

Полтавської області.

У акрі душою неважно розглядати, що читач у нинішній формі аякщо неспокійно сит міркування, обстоюють тут їх ілюзії току зору. Ми, газетарі, завжди раді використати до будь-якого порад, аби вони мали конструктивний характер, спрямовували наші нери на спільну мету. Редукція не створює собі такої, котра б могла зрозуміти поперних думок аякщо, чимало читачів, з чималою на згодні, мале своє судження. Це стосується не раз. Так жінка не могла з'ясувати, чи є один з них бач образ, з нерозумінням доказав, перекладаючи життя. Запрошуємо ух і до розмов. Дякую за листи. Щастя вам».

Володимир РУБЧІК,
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Дуже хотіла б, щоб на одній з сторінок газети друкували гороскопи, сонники та деякі рекомендації щодо ведення домашнього господарства і купівлі».

Л. СЕЛОНІКОВА,
Краматорськ

Донецької області.

«Найвідомо для чого на сторінках газети уявляється, як буває, таме про секс».

Д. КРИШЕНЬ,
Самбірів.

«Мабуть, доцільно зазвати рубрику для відповідей на різні запитання читачів... Інші спортивними новинами заповнена ціла сторінка. Забавоту».

І. САЛІЙ,
Чернівці.

«Чи буде на сторінках «Гу» юридична консультація?»

М. БУЧОВСЬКИЙ,
Кіровоград.

«І, якщо можна, маленька зазвати: хоч іноді друкується українські ліричні вірші (ірші) інших авторів. Довіда цікавиться, а я не знаю».

М. МУНОВА,
Дніпропетровськ.

«Мені дуже цікавить історія спорудження пам'ятника Т. Г. Шевченку у США».

с. Полішківці,
Старобільського району

Луганської області.

«Знайомте читачів з новими надрами під рубрикою «Відеотелі»».

М. СВІСТУК,
Чернівці

Тернопільської області.

«Прошу у повідомленнях про погоду друкувати такі дані: сід та зхід сонця, тривалість дня».

А. ОРЕЛ,
пашкован-читач.

с. Полішківці,
Могилівського району

Полтавської області.

А листи продовжують йти і йти і з поміткою на конверті «Газета» (як ми просили), і без помітки, але з відгуками передплатників про «Голос України». Що думають чи кажуть про тебе люди, необхідно хочати знати бачивши, якщо не кожному, токи більше, коли йдеться про цілий, та це й не мали, колектив. Отже, сподіваються від газети читачів, які розраховують, якій думки про нашу працю? Міркування з цього приводу — різноманітні, що, зрозуміло, приємно читати.

Е К Л А Р А Ц І Я

Про принципи та цілі відносин між Українською Радянською Соціалістичною Республікою і Турецькою Республікою

(Закінчення.
Початок на 3-й стор.)

Українська Сторона інформувала про намір брати безпосередню рівноправну участь у загальноєвропейському процесі та європейських структурах. Турецька Сторона прийняла до уваги цей намір української Сторони.

Українська Радянська Соціалістична Республіка і Турецька Республіка заявляють про прагнення розвинути взаємовигідне співробітництво, зокрема в політичній, економічній, екологічній, науково-технічній, інформаційній, культурній, гуманітарній та інших сферах. Сторони об'являють наявність необхідності в реалізації двостороннього торгово-економічного співробітництва на принципах взаємної вигоди. Сторони відзначили важливість реалізації положень Протоколу між

Українською Радянською Соціалістичною Республікою Турецькою Республікою про розвиток торгово-економічних відносин, підписаного в Анкарі 24 листопада 1989 року. В цьому контексті Сторони домовилися налагодити і розвинути конкретні програми співробітництва в галузі виробництва сільськогосподарської продукції. Сторони обмінялися такою думкою: щодо створення і розвитку інформаційної мережі в Україні за наданням пріоритету розвитку телефонної мережі

Турецька Сторона інформувала про заходні, спрямовані на реалізацію ініціативи Президента Турецької Республіки Т. Озгала стосовно створення Чорноморської зони економічного співробітництва. Українська Сторона високо оцінила цю ініціативу, вбачаючи в ній важливий крок щодо поширення на Чорноморський регіон тих

інтеграційних процесів, що розвиваються на європейському континенті, і заявила про свою зацікавленість брати безпосередню участь в реалізації зазначеної ініціативи.

Українська Радянська Соціалістична Республіка і Турецька Республіка мають намір тісно співпрацювати в галузі охорони навколишнього середовища, відвернення забруднення з трансгортинними наслідками. Особливу увагу сторони приділяють необхідності розвитку співробітництва з питань захисту від забруднення Чорного моря, маючи на увазі,

що його став значною мірою впливає на розвиток національних економік обох республік.

Українська Сторона інформувала про свою зацікавленість в безпосередній участі в Конвенції про захист Чорного моря від забруднення.

Обидві Сторони заявили також про намір підтримувати контакти і проводити консультації в ООН, ЮНЕСКО та інших міжнародних організаціях і а питання, що стосуються їх двосторонніх відносин, співробітництва на міжнародній арені, зокрема в басейні Чорного моря.

Голова Верховної Ради Української Радянської
Соціалістичної Республіки

Л. М. КРАВЧУК
Президент Турецької Республіки

м. Київ, 13 березня 1991 року.

Владимір Мечіар: «МЕНШЕ ОФІЦІЙНОСТІ, БІЛЬШЕ КОНКРЕТНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ»

Перспективи співробітництва між Україною та Словаччиною стали головною темою прес-конференції, яку провів у прес-центрі МЗС УРСР Голова уряду Словацької Республіки Владімір МЕЧІАР.

— Інтерес до розвитку українсько-словацьких взаємин цілком зрозумілий, — заявив В. Мецлар. — Бо ж маємо не лише спільний кордон, а й давні дружні добросусідські відносини. Чимало спільних рис у політичних та економічних процесах, що відбуваються нині на Україні і в Словаччині. А, отже, не варто в умовах руйнування ідеологічних стереотипів та старих політично-економічних структур відкидати весь наш досвід і погляд на наше співробітництво. Воно має стати взаємовигідним і долати обоєм республікам шкідливі долати економічної тудишності.

Наш візит на Україну на запрошення голови Українського уряду має велике значення, — наголосив високий

гість. — Внаслідок змін на міжнародній політичній сцені ми детально проінформували один одного про процес, що відбувається в наших країнах.

Торкаючись нинішнього стану співробітництва, Голова уряду Словаччини висловив занепокоєння з приводу того, що рується давній виробничий зв'язок, а це не може не призвести до ускладнення й без того непростих економічної ситуації в обох республіках. Обмеження товарообміну на основі бартеру, високий податок на імпорту порт для радянських літаків, введення торгівельних заборон на валюту, як і вкрай браку обом республікам — все це, безумовно, створює серйозні перешкоди для співробітництва.

В. Мечлар наголосив на необхідності підготовки нової угоди між Словаччиною та Україною. Над цим документом вже працює група

експертів. Проект угоди про розв'язання невідкладних економічних проблем, так і перспективне співробітництво в галузях економіки, культури, екології, спорту. Чимале місце відіграє безпосередні контакти між керівниками підприємств. Перша обмінна відповідна делегація буде здійснено вже в найближчому майбутньому. Ці зустрічі матимуть практичну користь, бо українські й словацькі підприємці зможемо домовлятися, наприклад,

Не обійшов-увагою В. Мелюх чіар і питання про нордоню між Україною і Словаччиною. Це питання останні чарі сом став предметом дискусії. Е певні утрупування, щі виступають з територіальними претензіями. З цього приводу Голова уряду Словаччини підкреслює, що такі вимоги не мають історичного обґрунтування, і повідомляє, що під час його візиту було підтверджено неперочність

нішого кордону між двома державами.

— Словаччина вважає, що державу слід будувати не «згори», а «знизу», з селянщини, району, області до республіки й федерації, — а не навпаки. У нас є інтерес зберегти спільну Чехо-Словаччину, однак якою й бути, нам слід домовитися, а це не так просто.

Завершуючи прес-конференцію, В. Мечіар наголосив, що його уряд має намір активізувати співпрацю з урядом України.

— Візити прем'єр-міністрів мають стати робочими, аби було менше офіційності й більше конкретних результатів, — сказав на закінченні високий гість.

Розмову записав
Тимофій ПРОКОПЕНКО,
спеціальний кореспон-
дент «Голосу України».

На меридіанах культури

МИТЦІ — ГОСТІ ДИПЛОМАТІВ

Копи переслідує людина чус
слово-сполучення «генераль-
не конститує», а її уаду поста-
ють дипломати, які ведуть ді-
лоя переноси, підписують
закони, здійснюють акції, про-
цедур, протоколи. Проте
кож раз генеральне консти-
тує Угорської Республіки
а Києві слово сповне... музи-
чно. Лунали класичні мелодії,
угорські та українські народні
пісні. Майстерські демоест-
рували намерки оркестр
«ГАЛ-ТАМП» Товариства куль-
тури п'яльських угорців. Кон-
церт було присвячено націо-
нальному самоту Угорщини —
родинним революції 1648 ро-

ну — зібрав не лише едіплатичну аудиторію: до генерального консулства завітали члени Угорської музичної товариства з Києва, доставши тям кілька нагодю прислухавтиса зі своїми прикарпатськими друзями. Музичне саато стало не тільки подією а культурному житті столиці України, а й послужило благородній справі взаємобогачення наших культур. Генеральний консул Угорської Республіки з Києва А. Палді щиро подякував митцям, а також спонсорю концерту — талановитий творчий асоціації міжнародних програм «ГЛАС

Олесь ДАЧЕНКО.

На знімку: під час концерту.
Фото
Олександра КЛИМЕНКА.

**ТЕЛЕФОННИ
РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТ:**
Головний редактор —
446-32-11

**Заступник головного
редактора —**
446-32-12,
446-31-16,
446-31-37,
446-31-36,

**Виконавчий
секретар —**
446-32-13,
446-31-33

**Завідуючий
корреспондент —**
446-32-22

**Відпав:
міжнародний —**
446-31-20

**літве — 441-83-26,
американськ — 441-83-07
агратрий — 441-06-16,
парламентський —
441-84-54,
441-84-82,
441-85-84,
окорний зорити —
441-83-06,
соціальний питань —
441-83-35,
вноріч — 441-83-58,
нулати — 441-86-44,
спорт — 441-83-08,
інформаційний —
446-31-13,
історій України —
448-83-62,
аїсськокх літань —
441-83-52,
редакцій —**

НАД НОМЕРОМ
ПРАЦЮВАЛИ:

Заступник головного
редактора —
Олександр Білин.

Черговий редактор —
Людмила Баранак.

Автори макету —
Антоній Мирниченко
Леонід Підлужний
Витусовські
— Леонід Кіоско.

Оформлення —
Володимир Кисельов.

Коректори:
Тамара Баштанник
Наталія Власків,
Людмила Морозова,
Людмила Нессель,
Антонія Снайдер,
Любовя Стаханчик,
Людмила Терещук.

Вірстальники:
Тетяна Балуц,
Алла Будкинова,
Марія Селодюк,
Ольга Яценко,
Анатолій Артеменко,
Сергій Скаженюк.

Ліноцитісти:
Віктор Процул,
Райса Гринюк.

Ордену Леніна комбінат
друку «Віддрук»
«Раданська Україна»,
252047, Кіа-47,
проспект Перемоги, 50.

Індекс 80955.
Тираж 166.300.
Передплатна ціна
на рік 19 крб. 88 коп.
Зам. 03150531.

